

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sucu Marici Goreta, uz sudjelovanje zapisničarke Nataše Brajević, u upravnom sporu tužitelja [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-Hrvatska pošta d.d., Jurišićeva 13. Zagreb, zastupane po opunomoćenici (zaposlenici) [] nakon održane javne rasprave zaključene dana 23. prosinca 2019. u prisutnosti tužitelja i opunomoćenici zainteresirane osobe, a u odsutnosti tuženika, dana 31. prosinca 2019.,

presudio je

Odbija se zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/61, Urbroj: 376-04-19-5 od 18. srpnja 2019.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika, Klasa: UP/I-344-08/19-02/61, Urbroj: 376-04-19-5 od 18. srpnja 2019., u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora korisnika [] (ovdje tužitelja) s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb (ovdje zainteresirana osoba) u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke broj: [] dok je pod točkom 2. u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga, odbačen kao nedopušten.

Tužitelj je podnio tužbu protiv osporene odluke tuženika od 18. srpnja 2019. zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi se navodi da je tužitelj zahtjev za rješavanje spora podnio zbog obavljanja necjelovite usluge od strane Hrvatske pošte (u nastavku: HP) glede preporučene pošiljke prijamnog broja: [] odnosno sudskog pismena za koje je predviđena obvezna druga dostava, a za kojeg da je HP preko svog službenog dokumenta, Obavijesti o prispjeću pošiljke od 12. studenog 2018. napisala da se radi o običnoj preporučenoj pošiljci koja da se nakon isteka roka od pet radnih dana za preuzimanje pošiljke vraća pošiljatelju. Tužitelj da nije prihvatio objašnjenje i isprike HP-a iz njezinog odgovora br. HP-05/12/2/1-33407/18 od 16. siječnja 2019. kako se radilo o „nenamjernom previdu“ prilikom ispisivanja Obavijesti o prispjeću predmetne pošiljke, budući da su se isti „nenamjerni previdi“ ponavljali u dotad zabilježenih čak 108 slučajeva, od kojih da je HP priznala vlastitu

odgovornost u dotad 19 okončanih postupaka, a koje da je tužitelj dostavio Povjerenstvu za pritužbe potrošača HP-a (u nastavku: Povjerenstvo) u svojoj žalbi od 12. veljače 2019. Zatim da je Povjerenstvo u svom odgovoru br. DP-7-0071169/19 od 11. ožujka 2019. utvrdilo da se radilo o preporučenoj pošiljci za koju je predviđen samo jedan pokušaj dostave, a ne o preporučenoj pošiljci za koju je predviđena obvezna druga dostava kako u to tvrdili tužitelj i HP, što da je potvrdio i tuženik u svojoj pobijanoj odluci, ali uz nezakonito odbijanje dostavljanje dokumentacije temeljem koje je došao do takvom zaključka, a što daje tužitelj sasvim opravdano zatražio u svom zahtjevu tuženiku dana 02. travnja 2019. Međutim ono što je puno važnije daje tuženikovo ignoriranje nezakonitog postupanja HP-a u 19 prethodno okončanih postupaka u kojima je HP preuzela vlastitu odgovornost za kontinuirano pogrešno ispisivanje obavijesti o prispijeću pošiljki, službenom dokumentu HP-a, pravdajući se „greškama“ i „nenamjernim previdima. Tako da tuženik nepotpuno navodi članak 2. stavak 1. točke 21. Zakona o poštanskim uslugama (ZPU) prema kojem je poštanska usluga ona usluga koja se odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, pa budući da su svi navedeni elementi obavljani – sudsko pismeno da je ipak dostavljeno tužitelju te da se u ovoj upravnoj stvari (navodno) radi o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi. Međutim, članak 2. stavak 1. točka 21. ZPU-a da definira poštansku uslugu kao uslugu koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama od strane HP-a a naročito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih pošiljaka. To da znači da ta četiri navedena elementa (prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje) nisu jedina četiri elementa koji definiraju obavljanje poštanske usluge nego četiri možda najvažnija elementa i da je ispisivanje Obavijesti o prispijeću pošiljke (što je službeni dokument HP-a) također sastavni dio obavljanja poštanske usluge, pa da se u ovoj upravnoj stvari nesporno radi o obavljanju necjelovite poštanske usluge. Nadalje, tvrdnje tuženika prema kojima on nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a u postupku donošenja svoje odluke o rješenju spora, a što da je navodno sukladno članku 55. ZPU-a da su ne samo da su nezakonite nego da su i kontradiktorne jer da tuženik odmah u slijedećoj rečenici na trećoj stranici obrazloženja pobijane presude navodi da u odnosu na Povjerenstvo, on može pokrenuti inspekcijski nadzor, sukladno članku 59. ZPU-a. Međutim, tuženik da je sukladno članku 59. stavak 1. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, dok da je članak 56. stavak 2. točka 3. utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge, pa da tuženikove leksičke doskočice (prema kojima on nije nadležan za nadzor HP-a, ali je nadležan za inspekcijski nadzor njezinog Povjerenstva) tužitelj smatra nezakonitim i manipulativnim. Uostalom tuženik da je u jednoj svojoj odluci, Klasa: UP/I-344-08/18-02/79, Urbroj: 376-08-19-5 od 22. svibnja 2019. utvrdio da (ipak) može obaviti inspekcijski nadzor i nad HP-om (označeni dio na trećoj stranici). Napominje se da tuženik i taj inspekcijski nadzor, kojeg navodno može obaviti u ovoj pravnoj stvari jedino nad Povjerenstvom smatra nepotrebnim. Tuženik da namjerno zataškava nezakonita postupanja HP-a i Povjerenstva, ignorirajući dosad utvrđena i priznata čak 19 okončana postupka u kojima je HP priznala vlastite greške, pripisujući ih tzv. „nenamjernim previdima“ kad je potpuno jednako kao i u ovom predmetnom postupku pogrešno ispisala (19) Obavijesti o prispijeću poštanskih pošiljaka. U međuvremenu HP da je priznala vlastitu odgovornost za još 19 postupaka koje da tužitelj prilaže uz ovu tužbu, zadržavajući pravo dostavljanja novih odluka HP-a u kojima da se ista opetovano poziva na „greške“ i „nenamjerne previde“ prilikom ispisivanja novih pogrešnih Obavijesti o prispijeću pošiljaka. Tužitelj posebno ističe da se sve ovo dogodilo u vremenskom periodu od samo osam mjeseci odnosno od 22. listopada 2018. kada je HP donijela prvu svoju ispriku zbog tzv. „nenamjernih previda“ do 02. srpnja 2019. kada je HP donijela zasad zadnju, 39-u ispriku zbog istih tzv. „nenamjernih previda“ pa smatra da se HP, uz zaštitu i protekciju Povjerenstva i tuženika na taj način izruguje tužitelju ali i zakonskim propisima Republike Hrvatske. Slijedom svega navedenog tužitelj traži da se pobijana Odluka tuženika poništi te da sud utvrdi kako se u ovom predmetnom postupku,

temeljem 38 ostalih postupaka okončanih istim priznanjima HP-a o tzv. „nenamjernim previdima“ prilikom ispisivanja pogrešnih Obavijesti o prispijeću pošiljki radi o namjernom nezakonitom i necjelovitom obavljanju poštanske usluge od strane HP-a.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra da je tužba neosnovana. U odnosu na tužbene navode u bitnome ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09 – dalje ZUP-a) i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena u i u skladu s odredbom članka 98. stavak 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik da je utvrdio kako je zainteresirana osoba u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi članka 37. i 54. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU). Naime, u upravnom postupku koji se vodio pred tuženikom da je nesporno utvrđeno kako se u predmetnom slučaju radilo o preporučenoj pošiljci iz članka 7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge, a ne o sudskom pismenu te da je predmetna pošiljka od strane HP-a, tužitelju uredno uručena 18. listopada 2018. sukladno odredbi članka 37. ZPU-a. Nadalje ističe kako je sasvim pogrešno shvaćanje tužitelja prema kojem se poštanska usluga sastoji i od drugih elemenata izuzev navedena četiri, a u prilog tome, osim odredbe članka 2. stavka 1. točka 21. ZPU-a da govori i odredba članka 15. ZPU-a kojom je regulirana univerzalna usluga i kojom je definirano koje poštanske usluge ista obuhvaća. Tom odredbom da je propisano kako ista obuhvaća isključivo, prijem usmjeravanje, prijenos i uručenje, a isto da je, prema dokumentaciji koja prileži spisu, u konkretnom slučaju bilo i izvršeno od strane HP-a. U prilog navedenom zaključku, o tome da ispisivanje obavijesti ne predstavlja zaseban element poštanske usluge da govori i odredba članka 37. ZPU-a kojom je regulirano uručenje i prema kojoj jasno proizlazi zaključak da je ispisivanje obavijesti o prispijeću samo jedan od načina uručivanja poštanske pošiljke koji se obavlja samo u slučaju da uručenje nije moguće sukladno odredbama članka 37. stavak 1. do 4. ZPU-a i da eventualni propusti u ispisivanju obavijesti o prispijeću pošiljke predstavljaju određene tehnološke propuste za koje da, prema odredbama ZPU-a, nije predviđena odgovornost davatelja poštanske usluge. U odnosu na tvrdnje tužitelja kako je pogrešna tvrdnja tuženika prema kojoj isti nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a budući je tuženik sukladno odredbi članka 59. ZPU-a nadležan za provođenje inspeksijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a dok je odredbom članka 56. stavak 2. točka 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge zbog čega tuženikove tvrdnje smatra nezakonitim i manipulativnim, pogotovo zbog činjenice kako je tuženik u svojoj ranijoj odluci utvrdio da ipak može obaviti inspeksijski nadzor na HP-om, tuženik ističe kako tužitelj pogrešno spaja dva različita postupka u jedan pa da tako smatra da je njegov zahtjev, koji se odnosi na poništavanje odluka HP-a i Povjerenstva te na utvrđivanje odgovornosti nadležnih osoba HP-a i Povjerenstva, dopušten, obzirom na odredbe članka 59. i 56 ZPU-a. Tuženik naime ističe kako su odredbom članka 54. ZPU-a jasno propisani razlozi za pokretanje postupka rješavanja spora koji se pred tuženikom vodi sukladno odredbama članka 55. ZPU-a, vezano za konkretnu poštansku uslugu, za koju je korisnik prethodno proveo postupak rješavanja prigovora i pritužbe pri davatelju poštanskih usluga, dok da bi se povodom gornjem zahtjeva tužitelja prema odredbama ZPU-a eventualno mogao provesti postupak inspeksijskog nadzora, sukladno odredbi članka 59. ZPU-a, a koji da kao zasebni postupak, provodi poštanski inspektor i u slučaju da utvrdi povredu ZPU-a donosi rješenje. Imajući u vidu da je predmetna pošiljka uručena tužitelju to da proizlazi kako je zainteresirana osoba postupila u skladu s odredbama ZPU-a i Općih uvjeta te da je tuženik zaključio kako u konkretnom slučaju nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja. Slijedom svega navedenog tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita pa predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Rješenjem ovoga suda poslovni broj UsI-380/19-4 od 24. listopada 2019. HP-Hrvatska pošta d.d., Jurišićeva 13. Zagreb, pozvana je da kao zainteresirana osoba sudjeluje u ovom upravnom sporu sukladno odredbi članka 19. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 – dalje: ZUS).

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj tužbom traži poništenje rješenja tuženika od 18. srpnja 2019. kojim je zahtjev tužitelja za rješavanjem spora sa davateljem poštanske usluge zbog neobavljene usluge uručjenja preporučene pošiljke broj [] odbijen kao neosnovan, dok da je dio zahtjeva kojim se traži utvrđenje kako se radi o namjerno nezakonitim i necjelovitim postupanja pružatelja poštanske usluge odbačen kao nedopušten. U odnosu na neobavljenу uslugu uručjenja predmetne preporučene pošiljke zainteresirana osoba navodi kako je predmetna pošiljka zaprimljena na uručenje dana 09. listopada 2018. Sukladno odredbi članka 85. ZUP-a za predmetnu pošiljku da je predviđena obvezna druga dostava i to u slučaju da pošiljka ostane neuručena kod prvog pokušaja dostave. Kako prilikom prvog pokušaja uručjenja predmetne pošiljke dana 12. listopada 2018. tužitelj nije zatečen na adresi, to da je poštari putem elektroničkog komunikatora ispisao Obavijest o prispjeću pošiljke. Međutim u navedenoj Obavijesti o prispjeću pošiljke da nije bio sadržan podatak o danu kada će se obaviti druga dostava, nego da su bili ispisani podaci da će se pošiljka nakon isteka roka za preuzimanje vratiti pošiljatelju. Do navedenog nenamjernog previda da je došlo iz razloga što da je kod zaduženja pošiljke u novoj aplikaciji „Digitalni poštari“ pošiljka zadužena kao preporučena pošiljka, a ne kao pismeno koje se mora dostaviti sukladno odredbi članka 85. ZUP-a. Unatoč opisanom previdu iz sadržaja Obavijesti o prispjeću pošiljke, predmetna pošiljka da je uručena tužitelju dana 18. listopada 2018. zbog čega da propust u ispisanom sadržaju Obavijesti u prispjeću pošiljke u konkretnom slučaju može predstavljati samo tehnološki propust za koji da prema odredbama ZPU-a nije predviđena odgovornost davatelja poštanske usluge. Iz navedenog da je više nego razvidno kako je zainteresirana osoba u konkretnom slučaju u cijelosti izvršila poštansku uslugu uručjenja predmetne pošiljke. Poziva se na odredbu članka 15. ZPU-a kojom je definirana poštanska usluga, a ista da sukladno navedenoj odredbi isključivo obuhvaća: prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanske pošiljke. U tom smislu da su navodi tužitelja da zainteresirana osoba nije obavila poštansku uslugu činjenično i pravno neosnovani. Nadalje se navodi kako je nedopušten zahtjev tužitelja da se u postupku pred ovim sudom ili pak u postupku pred tuženikom postupanje zainteresirane osobe u općenitom smislu utvrdi kao nezakonito i necjelovito. Poziva se na odredbu članka 54. ZPU-a kojom su propisani razlozi za pokretanje postupka rješavanja spora koji se pred tuženikom vodi sukladno odredbama članka 55. Zakona o upravnim sporovima i to isključivo u odnosu na konkretnu poštansku uslugu, za koju da je korisnik prethodno proveo postupak rješavanja prigovora i pritužbe kod davatelja poštanske usluge. S navedenim u vezi zainteresirana osoba skreće pozornost da je u odnosu na uručenje predmetne pošiljke prijamni broj: [] kod iste proveden postupak u povodu prigovora i pritužbe tužitelja a u kojem postupku da je utvrđen naprijed opisani previd u sadržaju Obavijesti o prispjeću pošiljke koji da međutim nije bio od utjecaja na izvršenje usluge uručjenja, a sve budući je predmetna pošiljka tužitelju uručena dana 18. listopada 2018. te da se zainteresirana osoba za opisani previd ispričala. Nadalje se ističe kako su u cijelosti neosnovani navodi tužitelja iz kojih proizlazi da tuženik odluku u odnosu na uručenje predmetne pošiljke donio prije nego je izvršio inspeksijski nadzor sukladno odredbi članka 59. ZPU-a. Naime, postupak inspeksijskog nadzora da je postupak koji provodi tuženik, a u kojem postupku da se ispituje da li pružatelj poštanske usluge istu obavlja sukladno ZPU i aktima Svjetske poštanske unije i drugih međunarodnih poslova. Dužnosti i ovlaštenje tuženika u postupku inspeksijskog nadzora da su propisani odredbom članka 60. ZPU-a te da je istom predviđen nadzor pružanja poštanskih usluga a eventualno donesene odluke u tako provedenom postupku da nisu od utjecaja na

prethodno pokrenute pojedinačne postupke koji se vode po prigovorima korisnika. Slijedom navedenog zainteresirana osoba predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cijelosti.

U tijeku ovog upravnog spora je dostavom podnesaka i održavanjem rasprave svakoj stranci u smislu odredbe članka 6. stavak 1. ZUS-a dana mogućnost izjašnjavanja o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Tužitelj je na ročištu za raspravu održanom dana 23. prosinca 2019. ostao u cijelosti kod navoda tužbe ističući da je uvidom u spis ovog upravnog spora utvrdio da pismena koja su mu od strane suda dostavljena nisu zaprimljena datuma navedenih u dostavnici, no, potvrđuje da je sva pismena iz spisa ovog upravnog spora zaprimio, no, da se ne može sjetiti datuma kad je točno pismena zaprimio te da ne traži odgodu ročišta. U spis predmeta predao je pisani podnesak, pismena datirana sa 21. studenog 2019., 22. studenog 2019. (6 pismena), pismeno datirano sa 01. listopada 2019. navodeći da se radi o komunikaciji između njega i zainteresirane osobe odnosno da se radi o 7 isprika zainteresirane osobe. U spis predmeta predao je i 2 pismena datirana sa 12. prosinca 2019. koja mu je putem e maila dostavila zainteresirana osoba te preslik koverta o pošiljci upućenoj mu od strane Ustavnog suda Republike Hrvatske te obavijest o prispjeću pošiljke datirane sa 10. prosinca 2019. navodeći da nije teško utvrditi o kojoj vrsti pošiljke se radi.

Tužitelj u pisanom podnesku predanom na navedenom ročištu za raspravu navodi gore navedenu dokumentaciju koju je predao ističući da se radi o 7 novih nezakonitih i necjelovitih postupanja za koja da zainteresirana osoba stalno ponavlja jednu te istu priču da se radi o tzv. „nenamjernim previdima“, da dvije nove obavijesti zainteresirane osobe od 12. prosinca 2019. predstavljaju novi obrazac nezakonitog postupanja, da sada zainteresirana osoba uz svu tehnologiju i elektroniku dobivenu na račun poreznih obveznika Republike Hrvatske ne može ustanoviti radi li se o pismenima tužitelja za koje je predviđena obvezna druga dostava. Koliko je to „teško“ ustanoviti radi li se o pismenu za koje je predviđena obvezna druga dostava, da se najbolje može vidjeti po preslici koverta pismena [redacted] od Ustavnog suda Republike Hrvatske za koju da je zainteresirana osoba dana 10. prosinca 2019. izdala opet nezakonitu obavijest o prispjeću navedene pošiljke prema kojoj da se ista vraća pošiljatelju, iako da se nesporno radi o sudskom pismenu za kojeg da je obvezna druga dostava. Osim toga, tuženik da u internom postupku provjere pošiljke daje podatke samo o imenu pošiljatelja a ne o statusu pošiljke, pa sve što nije sudsko pismeno tuženik da apriori proglašava pošiljkom za koju nije predviđena druga dostava. Iz tog razloga tuženik da nije dostavio Upravnom sudu u Splitu cjelokupno dokumentaciju ovog predmeta jer da nedostaju preslike liste dnevnog rada i lista traženja pr51 predmetne pošiljke [redacted]. Tužitelj nadalje ističe da se u svim navedenim predmetima radi o tehnološkom propustu zainteresirane strane, a ne o „nenamjernom previdu“ nekog njezinog djelatnika te da zainteresirana osoba jednostavno nije u stanju obavljati zakonitu i cjelovitu poštansku uslugu. U odgovoru na tužbu tuženik da je taj dio zahtjeva tužitelja proglasio nedopuštenim jer da želi zataškavati takva nezakonita postupanja zainteresirane osobe budući da je naveo da bi „eventualno mogao provesti postupak inspekcijskog nadzora“ kao zasebni postupak. Ističe da je svoj prigovor zainteresiranoj osobi podnio zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge sukladno članku 54. stavak 1. ZPU-a, zatim da je sukladno članku 56. stavak 2. točka 3. propisana odgovornost zainteresirane osobe u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge i naposljetku da je sukladno članku 59. stavak 1. ZPU-a upravo tuženik, između ostalog, nadležan za primjenu odredbi ZPU-a. Zato da tužitelj od suda traži utvrđivanje namjernog i nezakonitog postupanja zainteresirane osobe jer da ako se nezakonitosti ponavljaju 46 puta onda da to nikako ne mogu biti „nenamjerni previdi“ odnosno ako tuženik kao inspekcijsko tijelo kaže da bi zbog navedenog „eventualno mogao provesti postupak inspekcijskog nadzora“ onda da je jasno da od takvog inspekcijskog nadzora nema ništa i da tuženik zataškava nesporno i dokazano nezakonito postupanje zainteresirane

osobe. Napominje da kad tuženik govori o poštanskom inspektoratu koji obavlja inspeksijski nadzor, da se stvara utisak kao da se radi o djelatniku nekog stranog tijela, a zapravo da je riječ o zaposleniku tuženika sukladno članku 59. stavak 2. ZPU-a. Nadalje, tuženik da poistovjećuje uslugu uručnja pošiljke i uslugu ispisivanja obavijesti o prispjeću pošiljke kad na drugoj stranici navodi da je ispisivanje obavijesti o prispjeću pošiljke jedan od načina uručnja, a sve iz razloga da ispisivanje obavijesti o prispjeću pošiljke ne bi bilo tzv. „zasebni“ element poštanske usluge. Tužitelj ističe da ispisivanje obavijesti o prispjeću pošiljke nije jedan od načina uručnja pošiljke jer da se obavijest ispisuje ako uručenje ne uspije, sve sukladno članku 37. stavak 5. ZPU-a te da ispisana obavijest ne znači da je pošiljka uručena. Da li je ispisivanje obavijesti o prispjeću pošiljke zasebni dio poštanske usluge da je pravno potpuno irelevantno te da je bitno to da je ispisivanje obavijesti o prispjeću pošiljke sastavni dio poštanske usluge, pa budući da je ispisivanje obavijesti o prispjeću pošiljke provedeno nezakonito i necjelovito onda da je i poštanska usluga obavljena nezakonito i necjelovito, jer da pogrešno, nezakonito i necjelovito ispisivanje obavijesti o prispjeću pošiljke znači isto takvo pogrešno nezakonito i necjelovito postupanje sa (pripadajućom) poštanskom pošiljkom. Nadalje, tuženikovo navođenje članka 15. ZPU-a koji se odnosi na obavljanje univerzalne usluge da se uopće ne odnosi na ovu pravnu stvar jer da je tužitelj sukladno članku 54. stavak 1. ZPU-a podnio prigovor protiv davatelja poštanske usluge, a ne protiv davatelja univerzalne usluge, koju da inače ZPU različito definira (točka 5. i točka 6. članka 2. stavak 1. ZPU-a). Osim toga članak 54. ZPU-a da se ne odnosi na univerzalnu uslugu, osim stavka 6. koji spominje Opće uvjete za obavljanje univerzalne usluge ali samo u smislu da davatelj poštanske usluge (HP) mora objaviti postupak podnošenja i rješavanja prigovora kao sastavni dio tih Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge. U odnosu na podnesak zainteresirane osobe tužitelj ukazuje na krivo iznošenje činjeničnog stanja kad zainteresirana osoba navodi da je tužitelj tužbom tražio poništenje odluke tuženika zbog „neobavljene usluge uručnja predmetne pošiljke“ jer da je tužitelj u tužbi istaknuo da je spor nastao zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge (od strane zainteresirane osobe). Osim toga zainteresirana osoba da pogrešno smatra da je uručnjem pošiljke automatski obavljena poštanska usluga u cijelosti, jer da je poštanska usluga ona usluga koja uključuje svako postupanje sa poštanskim pošiljkama sukladno članku 2. stavak 1. točka 21. ZPU-a što da znači da je i ispisivanje (točne i zakonite) obavijesti o prispjeću pošiljke također sastavni dio poštanske usluge. Zainteresirana osoba da ne zna objasniti kako je mogla 46 puta napraviti nenamjerni previd i kako se ti nenamjerni previdi i dalje događaju.

Tuženik na ročište za raspravu nije pristupio, iako uredno pozvan.

Zainteresirana osoba je po svojoj opunomoćnici navela da nema potrebe očitovati se o pismenima koje je tužitelj predao te da ostaje pri navodima iz odgovora na tužbu.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj Sud utvrdio je da je tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od

dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Prema članku 38. ZPU-a, ako poseban zakon uređuje uručivanje određenih poštanskih pošiljaka na drukčiji način od načina i uvjeta utvrđenih ovim Zakonom, davatelj poštanskih usluga mora uručiti poštansku pošiljku na način i uz uvjete uređene posebnim zakonom.

Prema članku 42. stavak 1. Općih uvjeta za obavljanje univerzalnih usluga HP (dalje Opći uvjeti), pod uručjenjem poštanskih pošiljaka, podrazumijeva se dostava i isporuka poštanskih pošiljaka s tim da „dostava“ podrazumijeva uručenje pošiljaka na adresu primatelja, u kućni kovčežić ili poslovne prostorije korisnika, a „isporuka“ podrazumijeva uručenje pošiljaka u poštanskom uredu/sortirnici ili poštanski pretinac.

Članak 7. Općih uvjeta sadrži odredbe o preporučenoj pošiljci pa je tako stavkom 1. istog članka propisano da je preporučena pošiljka u unutarnjem prometu poštanska pošiljka za koju se pošiljatelju izdaje potvrda o primitku i uručuje se primatelju uz potpis, a u slučaju gubitka, oštećenja ili umanjenja sadržaja, isplaćuje propisana naknada štete. Stavkom 2. istog članka je propisano da je prioriteta preporučena pošiljka u međunarodnom prometu poštanska pošiljka za koju se pošiljatelju izdaje potvrda o primitku i uručuje se primatelju uz potpis i za koju se osigurava brži postupak u usmjeravanju i prijenosu u odnosu na ostale pošiljke. Stavkom 4. istog članka je propisano da su sudska pismena, pismena po upravnom i poreznom postupku te administrativna pismena, preporučene pošiljke s dopunskom uslugom.

Člankom 8. stavkom 1. Općih uvjeta je propisano da su sudska pismena te pismena po upravnom i poreznom postupku (u daljnjem tekstu- pismena) preporučene pošiljke koje u posebnim omotnicama šalju sudovi, nadležna državna tijela te pravne osobe s javnim ovlastima i druge osobe ovlaštene na temelju posebnih zakona. Stavkom 2. istog članka je propisano da je sastavni dio pismena povratnica-dostavnica, koja može biti na poleđini pismena ili kao sastavni dio adresne strane pismena, i iste je boje kao i omotnica, s tim da je uz rub omotnice perforirana ili postavljena tako da se lako odvaja od omotnice. Stavkom 3. istog članka je propisano da pismena na adresnoj strani, osim adrese primatelja, imaju i naziv posebnog postupka na koji se odnosi pismo: „parnični postupak“, „prekršajni postupak“, „kazneni postupak“, „upravni postupak“, zemljišno-knjižni postupak, „ovršni postupak“, „porezni postupak“ ili neku drugu oznaku radi lakšeg prepoznavanja i postupanja s pismenom. Pismena koja na adresnoj strani ne sadrže sve propisane elemente (adresu primatelja, naziv posebnog postupka i oznaku dostave) bit će vraćena pošiljatelju na dopunu. Stavkom 4. istog članka je propisano da se pri uručjenju pismena postupa u skladu s posebnim zakonima kojima su uređeni navedeni postupci.

Članak 14. Općih uvjeta sadrži odredbe o „Povratnici“ pa je tako stavkom 1. istog članka propisano da dopunskom uslugom „Povratnica“ pošiljatelj prigodom predaje pošiljke zahtijeva da se pošiljka uruči primatelju uz pisanu potvrdu. Ispunjeni obrazac povratnice pošiljatelj predaje zajedno s pošiljkom, a obrazac može biti i sastavni dio omotnice pošiljke. Stavkom 2. istog članka je propisano da primatelj mora odmah nakon pravovaljanog uručjenja pošiljke ovjeriti povratnicu svojim potpisom, a pravna osoba, državno tijelo ili fizička osoba koja obavlja registriranu djelatnost i otiskom štambilja, te naznačiti datum primitka i vratiti je HP-u d.d., a nakon toga HP d.d. pošiljatelju. Kada se pošiljka uručuje pravnoj osobi ili fizičkoj osobi koja obavlja registriranu djelatnost koja ne posjeduje pečat ili štambilj primitak pošiljke primatelj potvrđuje svojim potpisom, a radnik HP d.d. stavlja napomenu „Pečat ne posjeduje“. Korisnici dopunske usluge „Servis“, ako to ne učine odmah pri uručjenju, obvezni su vratiti povratnicu isti dan ili najkasnije sljedeći radni dan. Stavkom 3. istog članka je propisano da je HP d.d. obvezan povratnicu uručiti pošiljatelju u rokovima propisanim člankom 53. ovih Općih uvjeta, dok je stavkom 4., istog članka, propisano da se s dopunskom uslugom „Povratnica“ može predati preporučena pošiljka, vrijednosna pošiljka i paket.

Iz sadržaja spisa proizlazi da je tužitelj poštvao proceduru propisanu člankom 54. i 55. stavak 1. ZPU-a. Naime, isti je zainteresiranoj osobi izjavio prigovor zbog necjelovite usluge a koji prigovor je zainteresirana osoba odbila te je tužitelj potom tuženiku podnio zahtjev za rješavanje spora.

Tuženik je pod točkom 1. izreke pobijane odluke odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za rješavanje spora u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljanja ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke broj: [redacted] Svoju odluku u ovom dijelu obrazlaže u bitnome navodeći da je u tijeku postupka zainteresirana osoba dostavila presliku prijemne knjige uvidom u koju je utvrđeno kako pošiljka [redacted] predstavlja preporučenu pošiljku pošiljatelja HEP-operator distribucijskog sustava d.o.o. Zagreb, distribucijsko područje Elektrodalmacija Split slijedom kojeg utvrđenja da proizlazi kako su neosnovani navodi korisnika o tome da se u konkretnom slučaju radilo o dostavi pismena po upravnom postupku za koji je predviđena druga dostava sukladno odredbama ZUP-a već da se u predmetnom slučaju radi o preporučenoj pošiljci iz članka 7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge zainteresirane osobe. Obzirom na navedeno da proizlazi kako se dostava predmetne pošiljke obavlja sukladno odredbi članka 37. ZPU-a kojom je propisano da se poštanske pošiljke, osim pošiljaka iz stavka 2. ovog članka, uručuju osobno primatelju, zakonskom zastupniku ili opunomoćenoj osobi (stavak 1.). Iznimno od odredbe stavak 1. ovog članka, ako poštansku pošiljku nije moguće uručiti osobama iz stavka 1. ovog članka, pošiljka se uručuje odraslom članu kućanstva, osobi stalno zaposlenoj u kućanstvu ili poslovnoj prostoriji primatelja, ili ovlaštenoj osobi u poslovnoj prostoriji pravne ili fizičke osobe gdje je primatelj stalno zaposlen (stavak 5. Ako je primatelju ili osobi ovlaštenoj za primitak pošiljke ostavljena obavijest u skladu sa stavcima 3. i 5. ovog članka, nadnevak ostavljanja obavijesti u tom se slučaju smatra nadnevkom uručjenja pošiljke (stavak 6.). U tijeku postupka da je nedvojbeno utvrđeno kako je predmetna pošiljka uručena korisniku dana 18. listopada 2018., da ista predstavlja preporučenu pošiljku iz članka 7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge čije se uručjenje obavlja sukladno odredbama članka 37. ZPU-a, da su u konkretnom slučaju svi elementi koji su navedeni u članku 2. stavak 1. točka 21. u cijelosti ispunjeni, da je nesporno utvrđeno kako je HP postupio sukladno odredbama članka 37. ZPU-a i odredbama članka 42. Općih uvjeta za obavljanje univerzalnih usluga te da je predmetna usluga uručjenja pismovne pošiljke izvršenu cijelosti slijedom čega da je dio zahtjeva korisnika koji se odnosi na necjelovito pruženu uslugu uručjenja preporučene pošiljke odbijen kao neosnovan.

U odnosu na dio zahtjeva kojim korisnik zahtjeva traži da tuženik utvrdi kako se radi o namjernom i necjelovitom postupanju zainteresirane osobe tuženik je u točki 2. izreke, navedeni dio zahtjeva odbacio uz obrazloženje kako nije nadležan za provedbu nadzora nad radnicima HP, niti njihovo sankcioniranje, niti za poništavanje odluka HP, pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. ZUP-a, uz istovremeno navođenje kako je HAKOM u prema odredbama čl. 59. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora, međutim kako da u konkretnom postupku nisu utvrđene nepravilnosti koje bi opravdale inspekcijski nadzor, da je odlučeno da se isti nadzor neće provesti.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja, po ocjeni ovoga suda, u konkretnom slučaju nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja već je na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Naime, iz sadržaja spisa tuženog tijela dostavljenog uz odgovor na tužbu razvidno je da je predmetna pošiljka broj: [redacted] zavedena pod rednim brojem 10. da predstavlja preporučenu pošiljku pošiljatelja HEP-operator distribucijskog sustava d.o.o. Zagreb, distribucijsko područje Elektrodalmacija (prijamna knjiga). Nadalje, iz provjere statusa pošiljke razvidno je da je dostava predmetne pošiljke pokušana dana 12. listopada 2018. te da je pošiljka uručena primatelju dana 18. listopada 2018.

Uzevši u obzir izloženo te citirane odredbe ZPU-a, Općih uvjeta te imajući u vidu odredbu članka 85. ZUP-a predmetna preporučena pošiljka, suprotno tužbenim navodima, ne predstavlja sudsko pismo za koju pošiljku bi bila obvezna druga dostava u skladu s odredbom članka 85. ZUP-a, niti se radi o pismenu u skladu s odredbom članka 8. Općih uvjeta, slijedom čega je po ocjeni ovog suda zainteresirana osoba svoju ugovorenu uslugu izvršila u cijelosti. Stoga je, po ocjeni ovoga suda tuženik pravilno postupio kada je odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja, a navodi tužitelja u tužbi i tijekom ovog spora se ukazuju neosnovanim.

U odnosu na točku 2. izreke osporavane Odluke kojom je u ostalom dijelu zahtjev tužitelja odbačen, ovaj sud u cijelosti prihvaća obrazloženje koje je dao tuženik kao pravilno i zakonito, obzirom da u konkretnom postupku nisu utvrđene nepravilnosti koje bi opravdale inspekcijski nadzor.

Slijedom naprijed navedenih nespornih utvrđenja valjalo je na temelju odredbe čl. 57. st. 1. ZUS-a odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan odnosno odlučiti kao u izreci ove presude.

U Splitu, 31. prosinca 2019.

S U D A C

Marica Goreta, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LJIEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba, u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpavka iste, u tri primjerka, putem ovog suda, pisano, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

Za točnost otpavka – ovlašten službenik

